

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-404/04
Бања Лука, 26.12.2006. године**

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Драгослава Лукића, као председника вијећа, Петра Бајића и Стевана Савића, као чланова вијећа, у ванпарничној ствари предлагача: Ч. З., Ч. Х., Ч. Г., Ч. А. и Б. С., сви из Г., које заступа З. П., адвокат из Г., те противпредлагача ЗДП Х. на Д., В., ради одређивања новчане накнаде за експроприсане непокретности, на сједници одржаној 26.12.2006. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија противпредлагача се уважава, укида се рјешење Окружног суда у С. (сада И. С.) Гж-60/04 од 24.8.2004. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеним рјешењем Основног суда у Р., Р-24/03 од 4.11.2003. године предлагачима: Ч. З., Ч. Х., Ч. Г., Ч. А. и Б. С., свим из Г., за експроприсане непокретности по правоснажном рјешењу Општине Г. – Завод за просторно уређење 06/П-473-1-15/85 од 21.4.1988. године, одређена је новчана накнада: 1. за пољопривредно земљиште означено са к. ч. 2100, њива IV класе, површине 1117 м² и воћних засада у износу од 6.499,62 КМ; 2. за грађевинске објекте у износу од 12.948,80 КМ, укупно 19.448,42 КМ, са законском затезном каматом почев од 4.11.2003. године до исплате, уз накнаду трошкова поступка у износу од 6.9021,00 КМ, све у року од 15 дана по правоснажности овог рјешења под пријетњом извршења. Преко досуђених износа приједлог је одбијен.

Другостепеним рјешењем Окружног суда у С. (И.) С., Гж-60/04 од 24.8.2004. године жалба противпредлагача је одбијена и првостепено рјешење потврђено.

Противпредлагач ревизијом побија другостепено рјешење због повреда одредаба парничног поступка и погрешене примјене материјалног права са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија је основана.

Предлагачи у приједлогу траже да им се на терет противпредлагача одреди новчана накнада за непокретности експроприсане правоснажним рјешењем Општине Г. – Завода за просторно уређење 06/П-473-1-15/85 од 21.4.1988. године.

Током поступка је утврђено: да су предлагачима правоснажним рјешењем о експропријацији од 21.4.1988. године експроприсане непокретности ближе наведене у том рјешењу; да је код Општинског органа управе Општине Г. вођен поступак ради закључења споразума о накнади за експроприсане непокретности у којем није постигнут споразум о висини правичне накнаде и да је противпредлагач на име накнаде за експроприсане непокретности предлагачима дана 26.10.1988. године исплатио 59.812.940,00 динара.

Код оваквог стања ствари нижестепени судови закључују да је по основу експропријације грађевинских објеката предлагачима плаћено 34.876.400,00 динара, што након умањења процјењене вриједности за ове објекте од 40% одговара проценту исплаћености за те објекте од

69,8% и да до пуне исплаћености процента од 30,14% од вриједности експроприсаних грађевинских објеката након извршене процјене током септембра 2003. године износи 12.948,80 КМ, а за пољопривредно земљиште износи 6.499,62 КМ и судили тако што су за експроприсане непокретности предлагача утврдили правичну новчану накнаду у наведеним износима са законском затезном каматом.

Због погрешног приступа у разрешењу ове ванпарничне ствари материјално право није правилно примјењено.

Када је накнада за експроприсане грађевинске објекте и друге непокретности ранијим власницима дјелимично исплаћена прије доношења првостепене одлуке, разлика до пуног износа накнаде обрачунава се тако што се претходно утврди који је проценат већ исплаћен ранијем (им) власнику (цима) експроприсаних непокретности од укупне висине правичне накнаде утврђене по цијенама у вријеме исплате, а затим се преостали проценат неисплаћене правичне накнаде одређује према укупној вриједности експроприсаних непокретности по цијенама у вријеме пресуђења.

Током поступка противпредлагач је тврдио, што предлагачи нису оспорили, да им је плаћено 59.812.940,00 динара на име накнаде за експроприсане непокретности (грађевинске објекте и др.), да је предлагачима додијелио два стана на име стамбеног обезбјеђења за одузете куће, за које је требало умањити накнаду за 40% од процјењене вриједности грађевинских објеката у вријеме извршене исплате, да је приликом утврђивања вриједности за експроприсане непокретности у вријеме доношења одлуке о правичној накнади било потребно примјенити исти метод обрачуна као и у вријеме извршеног дјелимичног плаћања накнаде, као и да је за основ утврђивања накнаде за пољопривредно земљиште било потребно узети податке од Пореске управе која посједује те податке, а не од Геодетске управе.

О свим овим приговорима нижестепени судови нису водили рачуна, због чега је чињенично стање за правилну примјену материјалног права требало употпунити, утврђењем колика је била вриједност грађевинских објеката у вријеме извршеног плаћања 59.812.940,00 динара (26.10.1988. године), од којег износа се треба умањити 40% за додјељена два стана предлагачима на име стамбеног обезбјеђења за експроприсане куће, а затим да се приликом утврђења вриједности за експроприсане непокретности у вријеме пресуђења, примјени исти принцип (метод) обрачуна њихове вриједности као и у вријеме исплаћене накнаде 26.10.1988. године, а потом да се подаци о тржишној цијени пољопривредног земљишта прибаве од Пореске управе подручја гдје се непокретности налазе.

Са реченог приступа у разрешењу ове ванпарничне ствари нижестепени судови нису пошли услијед чега је и изостала и правилна примјена материјалног права.

Зато је ревизију противпредлагача ваљало уважити, побијано рјешење укинути и предмет вратити другостепеном суду на поновно суђење (чл. 254. ст. 1. и 4. и чл. 250. ст. 2. у вези са чл. 456. ст. 2. Закона о парничном поступку - „Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 – 74/05.

У даљем поступку другостепени суд ће отклонити недостатке на које се указује у овом рјешењу, а затим ће позвати грађевинског и пољопривредног вјештака да допуне налазе у реченом правцу, па након тога донијет ће закониту одлуку.

Предсједник вијећа
Лукић Драгослав

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић